

Telegraful Român.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

A B O N A M E N T U L :

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

IN S E R T I U N I L E :

Pentru odată 14 fil., — de douări 24 fil., — de trei 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Ce va face România?

Sibiu, 29 Septembrie n.

Bulgaria mobilizează cu grăbire mare. Peste câteva zile întreaga ei armată va sta gata de a începe acțiunea. Sunt chemate sub drapel douăzecișopt de contingente, deci toate rezervele. Bulgaria pregătește prin urmare o acțiune mare. In contra cui? Ministrul-president bulgar a dat toate asigurările, că în contra României și Greciei nu există în Bulgaria nici urmă de intenții agresive, iar Regele Ferdinand al Bulgariei a făcut declarația și mai clară, că peste tot armata bulgară nu va păsi în mod agresiv în contra nimănui, ci va sta cu pușca la picior, gata pentru toate eventualitățile. Mobilisarea armatei bulgare ar fi deci numai o măsură de precauție: ea nu atacă, dar stă gata pentru a respinge atacurile altora. Dar cine avea de gând se o atace?..

Înțelegem însă pe deplin remânerea armatei bulgare cu pușca la picior din stirea venită dela Atenă, că aceeași măsură de precauție s'a luat acum și în Grecia: guvernul grecesc asemenea a decretat, cu consentimntul Regelui Constantin, mobilisarea întregerii armate grecești, dar earăși fără scop agresiv în contra cuiva, ci numai pentru evenimentele să nu-i găsască pe Greci nepregătiți.

Armata bulgară nu poate deci se atace pe nime când știe, că-i stă la spate gata de atac armata grecească, și de aceea Bulgaria își va ține deocamdată armata acasă, cu pușca la picior.

Ce va face însă România, acum, în situația schimbătură, când toți vecinii ei sunt înarmați din creștet până în talpi și așteaptă numai momentul potrivit pentru intrarea în marea învălășală europeană? Va afla și ea de necesară mobilisarea, fie și numai din motive de precauție, a întregiei ei armate, căci după informațiunile pe care le avem, cam jumătate din armata română e deja mobilisată, sub diferite pretexte? Va ești și România din rezervele de până acum, pentru a se pronunța pe față, că în marea încăerare pe care parte se pune, pe a antantei, ori pe a puterilor centrale, ori apoi va rămâne și pe mai departe în neutralitatea de până acum, fără considerare la aceea ce se petrece în nemijlocita ei apropiere? Nu se teme oare România, că se poate naște peste noapte un nou front de bătăie, în Balcani, și că focul care va fi aprins aci se poate extinde și asupra ei, prin urmare nu altă și ea de necesară mobilisarea armatei sale, fie și numai în scopul de a sta cu pușca la picior, ca cea bulgară și cea grecească?

Așa se vede că nu, pentru că din isvor autentic aflăm, că în consiliul de ministri ținut Joi, săptămâna trecută, în București, a fost discutată în mod amănuntit situația esternă și s'a ajuns la înțelegerea unanimă, că nici mobilizarea armatei bulgare, și nici mobilizarea armatei grecești,

nu formează motiv, pentru că România să și schimbe atitudinea de până acum. România nu va mobiliza, ci va continua să și păstreze neutralitatea leală și expectativă, pentru care s'a pronunțat consiliul de coroană din toamna anului trecut și pe care nu o poate schimba decât un nou consiliu de coroană, pentru a căruia convocare și întrunire nu există însă nici un motiv.

România nu se teme deci de o nouă conflagrație în Balcani, nu se teme de focul, care ar putea să se aprindă de nou, ca înainte cu doi ani, în nemijlocita ei apropiere; și siguranța aceasta cu care privește guvernul român în fața viitorului apropiat ne face să credem, că lătirea focului și extinderea lui și în Balcani a fost delăturată deocamdată pe cale diplomatică, în urma per tractărilor inițiate și duse la bun sfârșit de guvernul român, care se mulțumește acum cu succese frumoase pe care le-a avut în diplomație, iar pe Bulgarii din vecinătate îi lasă să-și țină armata cu pușca la picior cât le place. Pentru de atacat, spun ei, că nu au se atace pe nime!

Deducem aceasta din o declarație foarte însemnată a Regelui Ferdinand al Bulgariei, care a făcut în fața unui personaj înalt următoarele destăinuiri: «Noua ofensivă germană și austro-ungară nu are altă țintă decât acapararea Dunării din regiunea sărbească spre a putea utiliza aceasta cale pentru transportul munițiilor. România nu poate să aibă motive de intervenție, fiindcă nu e vorba de încercuirea ei, ci din contră, i se va deschide o nouă și importantă cale pentru transportul cerealelor. Puterile centrale nu vor complica situația în Balcani și eu nu am avut și nici nu am intenția să atac Sârbia, căci revendicările noastre se vor realiza prin forța evenimentelor».

Pe când se spuneau în Sofia lucrurile acestea, declarând țarul bulgar, că n'a avut și nu are intenția să atace Sârbia, — a apărut și în organele oficioase ale guvernului român comunicatul cam de acelaș înțăles, că Sârbia nu va fi sdorbită de puterile centrale cum se credea, ci Germania vrea să și facă numai drum pe Dunăre pentru transportarea de muniții, iar curățirea Dunării de pedeci fiind și un interes mare al României, guvernul român a luat acarea în mâinile sale. Ceeace înseamnă, că guvernul român va influența asupra celui sărbesc să nu împede curățirea Dunării și deschiderea ei pentru navigație, în schimb apoi guvernul român va esopera, ca Sârbia să nu fie atacată, pentru a fi nimicită, nici din partea puterilor centrale, dar nici din partea Bulgariei.

Dacă așa s'au întâmplat lucrurile, — și căutând se aflăm din cele cunoscute și pe cele necunoscute trebuie se deducem că cu adevărat ele așa s'au întâmplat, — atunci guvernul român a avut un frumos succes diplomatic, care îi va ridica vaza și prestigiul. Iar până se pot secera suc-

cese în diplomație, e de prisos mobilisarea și scoaterea succeselor din zângănitul săbiilor. România deci nu mobilisează și nu va mobiliza. România rămâne și pe mai departe în neutralitatea leală și definitivă, dar diplomația ei e în plină activitate, apărând interesele regatului român cu succese egale celor mai frumoase învingeri de pe câmpul de răsboiu. Si până poate avea România astfel de succese, de ce se mobilizeze?..

O donație frumoasă.

Cetim în «Gazeta Transilvaniei» următoarele:

«O persoană venerabilă, care și până acum a sprijinit cu mână largă instituțiile noastre naționale, fără a face cunoscute în cercuri mai largi binefacerile sale, voind a veni în ajutorul gazetarilor nostri, cari de cele mai multeori își sacrifică sănătatea și existența în interesul obștesc, a dăruit pe seama fondului ziariștilor români din patrie suma însemnată de 5000 (cinci mii) coroane, în rentă ungără de stat cu 4%. Fapta aceasta nobilă, acoperită cu vălvu anonimatului, merită toată lauda și deși nu cunoaștem numele generosului binefăcător, îi dorim din tot sufletul viață îndelungată, ca să poată spori și mai departe șiurul binefacerilor sale».

Nemulțumirea crește în Rusia.

In cursul săptămâni trecute s'a ținut în Moscova congresul reprezentanților orașelor din Rusia și congresul reprezentanților semnătorilor (consiliilor județene). Amândouă au fost bine cercetate. Au luat parte la ele mulți deputați ai dumei. Oratorii au condamnat cu multă asprime prorogarea dumei în aceste zile grele pentru Rusia și au accentuat necesitatea formării unui guvern rusesc, în care țara se aibă deplină încredere, pentru că țara numai așa se va putea reculege și va putea continua răsboiul, dacă va ști, că la conducere nu mai sunt «trădători și înșălatori». S'a votat de ambele congrese o rezoluție de următorul cuprinză: 1. Să se redeschidă duma imediat. 2. Să se numească un guvern, care să se bucură de încrederea țării. 3. Să se dea amnistie tuturor delincvenților politici. 4. Să se aplice toate măsurile în ce privește egalitatea de drepturi a tuturor naționalităților. Resoluția votată a fost adusă la cunoștința țărilor rusești.

Noul împrumut de răsboiu german. Se scrie, că ministrul de răsboiu al Rusiei a amenințat formal pe aliații din Paris și Londra, că dacă nu îi dau bani, Rusia nu mai poate purta răsboiul, ci va trebui se lege pace cu puterile centrale. Se scrie mai departe, că Anglia a trebuit să plătească în aur comenziile făcute în America pe seama armatei, fiindcă banii ei de hârtie sunt fără valoare. În același timp însă se face în Germania al treilea împrumut de răsboiu, și subscririile dău un rezultat neașteptat de peste douăsprezece miliarde de mărci germane, în banii noștri cam șaseprezece miliarde de coroane. Au subscris la acest nou împrumut german chiar și capitaliști din state neutre, convinși fiind, că banii lor sunt sigur plasați și bine fructificați în obligațiunile de stat ale Germaniei. E aceasta o nouă dovadă despre soliditatea imperiului german, despre isvoarele puternice de cari dispune pentru acoperirea trebuințelor sale și despre zelul de jertfire al cetățenilor sei. Si e și aceasta

o învingere, tot atât de însemnată, ca cele de pe câmpul de răsboiu, ori poate chiar mai însemnată: e învingerea asupra dușmanilor pe piața financiară. Primul împrumut german a fost de patru miliarde și jumătate, al doilea de nouă miliarde, iar al treilea, cel de acum, de douăsprezece miliarde. Deci 25—26 miliarde au cheltuit Germanii cu răsboiul până acum, având însă rezervele necesare încă pentru șase luni de răsboiu.

O eșofare prematură.

(b.) Organul partidului guvernamental al Sașilor «S. D. Tageblatt» din Sibiu a tinut de bine să accentueze într'un recent prim articol al său, că după răsboiu limba franceză va trebui să fie eliminată din conversațiile diplomatice pentru totdeauna, înlocuită fiind cu cea germană, pe lângă cea engleză. Intreg articolul e înținut într'un ton foarte șovinist, ce denotă o eșofare prematură a scriitorului, stăpânit nu numai de sentimente de intoleranță față de Francezi, ci și de o ură nesăbuită față de tot ce nu este german pe lumea aceasta.

In ce limbă se va înțelege Europa în viitoarele ei conversații diplomatice, este cert, că nu domnii dela foaia locală scrisă în limba germană vor hotără.

Dar aceasta puțin impoartă. Incontestabil însă este, că și azi, în conflictul cel mai formidabil între popoarele prime ale Europei civilizate, limba franceză este încă singurul intermediator între diplomații tuturor statelor, atât ciz, cât și trans-atlantice. Si noi credem, că până ce Germania nu s'a simțit indemnitată a rupe singură cu vecchia uzanță în această direcție, eșofarea pangermană a celor dela «Tageblatt» a fost cel puțin precoce.

Frideric cel Mare și-a scris, cum se știe, și cum o spune chiar și autorul articolului din întrebare, toate operile sale în limba franceză, și tot articolul ne spune, că prima condiție pentru orice diplomat de carieră german era pe timpul lui Bismarck perfecta cunoaștere a limbii franceze, iar noi mai adaugem, că așa a rămas și până în zilele noastre. Limba franceză este limba unui popor de veche cultură și civilizație, cum este și limba engleză și limba germană. Aceste trei limbi vor rămâne veșnice mijloace de legătură pentru pricperea desvoltării culturii și civilizației moderne și viitoare, folosite de către toți aceia, cari țin și înțeleg, că progresul omeniei nu se poate monopoliza prin o singură națiune, fie ea ori cât de puternică, căci tot ce s'a făcut în lume, de oameni s'a făcut, și nici un popor nu merită dispreț, mai ales un popor, care a contribuit mult la opera spre desăvârșire a omeniei întregi.

Prin limba unui neam se exprimă întreaga lui gândire și un respect se cuvine față de limba fiecărui popor, care merită o considerație de inteligență.

Mai ales noi, frânturile de neamuri din poliglota monarhie a noastră, nu ar trebui să punem în discu-

ție astfel de teze șovine, ducându-le desvoltarea la extrem în ceeace pri-vește limba unui popor. Căci prin aceasta am ajunge tocmai la efectul contrar în nizuința noastră a tuturor naționalităților, mai ales din statul ungăr, de a ne căstiga respectul limbii și culturii noastre naționale în cadrul constituției de stat ungăr. Șovinismul maghiar a fost doară combătut cu energie de cără toate naționalitățile nemaghiare din țările de sub coroana sftului Stefan.

A combate prin un șovinism german aberația de altădată a ultramaghiarilor înseamnă a arunca ulei pe un jăratec aproape stins. Înțelegem, ca onorabilii noștri compatrioți Sași nu numai să cânte, ci să se și încânte de un «Deutschland, Deutschland über alles»... E foarte firesc; însă să nu puie teza aceasta într'un chip în care se jignească sentimentele altor popoare, cari luptă alătura de cei din imperiul german, cu aceeași bravură, însă nu pentru o suprematie germană, ci pentru o egală apreciere a valorilor de aliați și după răsboiul, care după cum a spus regretatul profesor Lamprecht dela Lipsca, are să-i asigure Germaniei rolul de *primus inter pares*, iar nici decum de despota asupra celor mici, de despota, care să-și impună limba lumii întregi. Si aici, în punctul acesta suntem convingi, că nici Maghiarii, nici Români, nici Croații, nici toate celelalte națiuni din Monarhia noastră, inclusive Turcii, aliați ai noștri, nu vor concede Germaniei victorioase o iotă mai mult, decât s-ar putea uni cu libertatea manifestațiunilor naționale și pe viitor. Limbei germane de sigur i se va da un loc de preferință, însă mai mult nu ni se va putea cere niciodată, nici dacă am săt, că domnii dela «Tageblatt» s-ar indispune, cum sunt astăzi indispuși de limba franceză, care încă nu este scoasă din uzul diplomatic, precum nici Francezii încă nu sunt prea bătuți de Germani!

Chestiuni de tipic.

De Mateiu Voileanu, ases. cons.

(Fine.)

II. Rândueala evangeliilor dela liturgie.

In periodul dela Paști până la Rusalii evangelia totdeauna se cetește cea indicată în carte, deci în Dumineca a 2-a a Tomii, în a 3-a a Mironosițelor, în a 4-a a Slăbănușului, în a 5-a a Samarinencei, în a 6-a a Orbului, în a 7-a a sfintilor Părinți, în a 8-a a Pogorârei Duhului Sfânt. Toate dela Ioan, afară de 2, în Dumineca Mironosițelor cu evangelia la liturgie dela Marcu și la Înălțare, când evangelia este dela Luca.

In intervalul dela Rusalii până la intrarea Triodului când e anul normal se iau 17 evangeli dela Mateiu și 16 dela Luca, dară nici în acest cas nu se cetește evangelia dela liturgie în ordinea cum e pusă în evanghelie, pentru ce? Vom vedea în cele următoare.

Incepând cu Luni după Rusalii întră evangelia după Mateiu și merge până în Dumineca înainte de Înălțarea sfintei cruci.

Dumineca înainte de Înălțarea crucii și Dumineca după Înălțarea crucii are evangelia sa proprie indicată la luna lui Septembrie.

Când e anul normal, cum este și anul acesta, atunci între Rusalii și între Dumineca înainte de Înălțarea crucii sunt 17 Dumineci și deci se cetește 17 evangeli dela Mateiu. In periodul acesta se face o unică excepție, anume în Dumineca ce cade între zilele 13 și 19 Iulie, când este a se cete evangelia din 25 Noemvrie, căci Dumineca aceasta este a sfintilor Părinți. In anul acesta Dumineca sfintilor Părinți a căzut în ziua de 19 Iu-

lie și deci nu s'a cete evangelia dela rând, a 10-a dela Mateiu, ci evangelia din 25 Noemvrie, dela Mateiu, «*Zis-a Domnul învățăcelor sei, voi sunteți lumina lumii*». In celelalte se cetește evangelia indicată cronologic în sfânta evanghelie.

Când sfintele Paști cad, cum am văzut mai sus, între zilele 29 Martie și 25 Aprilie, în acel cas între Rusalii și Dumineca înainte de Înălțarea sfintei cruci vin numai 16 sau eventual 12 Dumineci, și în acelea se cetește evangeliile indicate în carte cu unica excepție din Dumineca sfintilor Părinți.

In Dumineca a 2-a după Înălțarea sfintei cruci intră Evangeliile după Luca, cari însă nu se cetește în ordinea din evanghelie.

Observ un lucru, care trebuie bine marcat din capul locului. Evangeliile dela Luca sunt numerotate, și numerotarea se face în ordinea cronologică cum ele sunt înșirate în evanghelie. Aceasta s'a urmat la evangeliile mai vechi, de pildă sunt numerotate în evangelia tipărită pe timpul mitropolitului sărbesc Stefan Stratimirovici în Buda, la anul 1812; în evangelia tipărită pe timpul fericitului episcop Vasile Moga aici în Sibiu în tipografia lui Georgiu de Klosius în anul 1844, și sunt numerotate evangeliile dela Luca în evangelia tipărită în zilele noastre în tipografia arhidicezană la anul 1907.

Nu sunt numerotate evangeliile în evangelia tipărită sub fericitul arhiepiscop și mai târziu mitropolit Andrei baron de Șaguna din anul 1859; din ce motive s'a făcut această omisiune, noi azi nu putem săt. La tot casul numai din nebăgare de seamă; n'a ajuns fericitul arhieru să controleze lucrarea, altcum un om cunosător de tipic ca marele Șaguna nu trecea ușor peste un asemenea lucru.

Si e de lipsă numerotarea, căci evangeliile dela Luca nu se cetește în ordinea cronologică, după cum se află tipărite.

La evangeliile dela Luca sunt 3 excepții dela ordinea cronologică.

In Dumineca ce cade între zilele 11 - 17 Octombrie se cetește evangelia a 4-a dela Luca, «*Zis-a Domnul pilda aceasta: Ești a Sămănătorul*».

Intre zilele 30 Octombrie și 5 Noemvrie se cetește evangelia a 5-a dela Luca, «*Zis-a Domnul pilda aceasta: Era un om bogat*».

Intre zilele 11 - 17 Decembrie se cetește evangelia a 11-a dela Luca, «*Zis-a Domnul: Un om oarecare a făcut cină mare*».

Se șirbește deci ordinea cronologică de trei ori, și preotul trebuie să fie cu deosebită atențion la lucrul acesta.

In calendarul arhidicezan eu am indicat totdeauna a căta Dumineca este după Rusalii, și a căta evangelie dela Luca se cetește. De exemplu la 11 Octombrie a. c. e indicația așa: Dumineca a 22-a după Rusalii a sfintilor Părinți, evangelia a 4-a dela Luca, cap 8, stih 5, glas 5, voseasna 11: Zis-a Domnul pilda aceasta: Ești a sămănătorul.

Lucrul acesta trebuie să-l știe fiecare preot, și eu mult m'am mirat, că acest lucru nu l-a știut, și nu l-a înțeles nici un preot intelligent și sărguincios, cum a fost regretatul Gavriil Hango, care în anul trecut a afiat defectuos calendarul arhidicezan tocmai în punctul acesta și a esecționat indicarea Duminecilor în legătură cu Rusaliile, deoarece la evangeliile dela Luca evangeliile nu se potriveau cu ordinea cronologică din evanghelie. Cine va urmări acum cu atențion cele scrise aici, și va vedea cum evangeliile dela Luca au numerotarea cronologică și ordinea lor spe-

cială tocmai ca să se poată observa regula cu abaterile cele 3, evangelia a 4-a între 11 - 17 Octombrie, evangelia a 5-a între zilele 20 Octombrie - 5 Noemvrie, evangelia a 11-a între zilele 11 - 17 Decembrie, acela va înțelege greșala în care a căzut regrettatul Gavriil Hango.

Dela Dumineca Vameșului și a Fariseului vin evangeliile cetește în mod normal cum sunt indicate: Dumineca Vameșului și a Fariseului (Luca 16), a fiului rătăcit, a lăsatului de carne, a lăsatului de brânză, și cele din postul cel mare.

Din cele înșirate se poate vedea, că la evangeliile dela Luca nu putem urma după capul nostru, ci în fiecare Duminecă trebuie să ne orientăm în special după tipic. De aceea la evangeliile dela Luca trebuie să ne uităm în fiecare Duminecă în tabelele pascale. Trebuie căutată tabela respectivă cu căderea Paștilor, în aceea să vedem în ziua respectivă din lună ce evanghelie e indicată și atunci nu vom greși. Lucrul acesta înse e bine să-l facem în fiecare din Dumineci, atât în periodul dela Rusalii până la Dumineca înainte de Înălțarea crucii pentru evangeliile dela Mateiu, cât și în Duminecile după Înălțarea crucii până la intrarea Triodului pentru evangeliile dela Luca, și aceasta să o facem cu toții, ori cum am săt regulele tipiconale, și atunci nu vom greși. Eu cel puțin cât pentru mine, aşa urmez, și în vara aceasta de categori mi s'a dat mie să servesc la sfânta liturgie, totdeauna am deschis tabelele pascale la 22 Martie, și am consultat tipicul pentru a vedea care glas e la rând, care voseasna, care evanghelie la utrenie, care la liturgie, spre a nu greși; căci cine consultă carte, acela nu greșește, și dacă află de pildă greșeli în indicarea evangeliilor dela Luca, căci asemenea greșeli sunt în evanghelie, deoarece oameni au fost și cei ce au îngrijit de tipărire tabelelor, acela vă îndreptă greșele cu duhul blândețelor, păzindu-se ca să nu cadă și el în ispă.

Am scris lucrurile acestea pentru orientarea preoțimii noastre, și pentru a reîmprospea lucrurile, cari le-a învățat în institut. Mai ales însă le-am făcut pentru preoțimă mai tină, care în cele ale tipicului nu mai stă în toate privințele la înălțimea, care cu drept cuvânt o am așteptă. De peste 20 de ani sunt membru în comisiunea pentru examenele de calificare preoțescă, și am făcut experiență că mai ales nu toți candidații aveau orientarea cuvenită în ce privește ordinea, după care să se orienteze în cetarea evangeliilor de peste an.

Rânduielile bisericești trebuie cu sfintenie observate, și mai ales cu sfintenie trebuie observate în zilele acestea de gera cumpăna pentru biserică și pentru neamul nostru.

Slujbe cu evlavie, slujbe cu frica lui Dumnezeu, slujbe cu rândueală trebuie să facem noi totdeauna pentru a fi liniștiți în conștiința noastră. Mai vârtos în zilele acestea grele trebuie să ținem cu toată tăria sufletului nostru la slujbele bisericești cu evlavie și cu rândueală.

Biserica a fost scutul și apărarea noastră în trecut, biserica e scutul nostru arii, și ea va rămâne scutul nostru și în viitor.

Nu putem săt ce ascunde viitorul în tainele sale, nu putem săt ce zile ni-a rezervat pronia dumnezească, nu putem săt, care va fi soarta noastră ca români în viitorul, care acum se croiește pentru popoarele din Europa.

Un lucru știm. Cât timp vom fi tari în credință cără Dumnezeu, cât timp vom fi ceeace au fost părinții, moșii și strămoșii noștri: evlavioși și cu frica lui Dumnezeu, cât timp vom ține la biserică și la înălțaturile ei,

la sfintele slujbe întocmite de ei, Dumnezeu va fi cu noi.

Cuvine-deci să ținem cu sfintenie la biserică și la rânduielile întocmite de ea.

Răsboiul.

A fost învinsă ofensiva rusască, purtată cu trupe numeroase și cu mare vehemență, ântâi în Galia, apoi în Wolhinia. În Galia într-o singură zi dușmanul a îndreptat de zeceori atacuri desperate asupra trupelor noastre, dar toate au fost respinse și dușmanul a fost scos din pozițile pe care le luase dela noi. Rușii se află în retragere pretutindenea. Un cap de pod la ost dela Luț a fost luat dela Ruși dintre cari mulți au ajuns în captivitate la noi. La aripa ceea-laltă armata lui Hindenburg a scos pe Ruși din pozițile avute nu de parte de Dünaburg, capturând două mitraliere, 1300 soldați și 9 ofițeri. Atacurile rusești au fost și aici toate respinse. Armata principelui Leopold de Bavaria înaintea pe teritor rușesc. La frontul italian situația e tot cea veche: atacă Italianii, dar fără succes. Toate atacurile lor sunt respinse. La frontul sărbesc nu e nimică de înregistrat. La frontul dela apus însă s'a început o ofensivă energetică din partea trupelor franceze și engleze. Luptele sunt foarte grele, dar totuș li-a succes Nemților să respingă atacurile și să facă mulți prisonieri. Luptele se continuă cu mare înverșunare. La Dardanele Turcii își pierde vitejește cu dușmanii lor. Câte odată atacă ei cu bun succes.

Inaugurarea anului școlar

la Seminarul „Andrei”.

Inaugurarea solemnă a anului școlar la Seminarul «Andrei» din Sibiu s'a făcut eri, Marți, în ziua martirului Nichita Romanul, patronul seminarului. S'a oficiat ântâi în catedrală sfânta liturgie, cu cheamarea Duhului sfânt, din partea P. C. Sale, Arhimandritul Dr. Eusebiu R. Roșca, director seminarial, asistat de preoții Dr. A. Crăciunescu și Tim. Popoviciu, profesori seminariali, apoi la orele 10 s'a întrunit elevii și profesorii seminariali în sala institutului, unde a sosit nu peste mult și Escelența Sa, Inatpresfințitul Domn Arhiepiscop și Mitropolit Ioan Mețianu, însoțit de domnii asesori consistoriali Mateiu Voileanu, Nicolae Ivan, Lazar Titeanu, Dr. G. Proca, de secretar consistorial Dr. Oct. Costea și de alții. Escelența Sa a fost primit cu aclamări sgomotoase. Preacuvioșa Sa, Arhimandritul Dr. Eusebiu R. Roșca, a rostit apoi discursul de inaugurare a anului școlar, insistând ca, elevii să-si dea silințe să facă progrese frumoase în studii și să-si însușească o purtare religioasă morală ireproșabilă. Impărtășind elevilor toate poveștele de cari au trebuință, a declarat apoi anul școlar 1915/16 de deschis la Seminarul arhidicezan «Andrei» din Sibiu.

La acum cuvântul Escelența Sa, Inatpresfințitul Arhiepiscop și Mitropolit al nostru Ioan și adresează elevilor căteva cuvinte frumoase și prețioase părintești. Le spune, că atunci, când s'a decis se îmbrățișeze aceste două cariere, preoția și dăscălia, bun gând au avut, pentru amândouă sunt cariere frumoase, însemnate, acum bine retribuite, iar cei ce le îmbrățișează, sunt slujitori ai lui Dumnezeu și ai poporului. Si-si căstigă merite și recunoștință celce contribue la luminarea poporului nostru, remas îndărătul altor popoare.

Ca să se poată ajunge acest scop, ca fiecare să-si poată atinge idealul, e necesar să-si însușească fiecare înălțaturile cari se vor propune din partea profesorilor, ca înarmați cu ele să se poată dedica toți apostolatului care-i așteaptă. Poporul nu poate fi adunat în școli de acestea, ci în ele trebuie se fie pregătiți cei ce vor merge la popor, ca să-l povătuiască pe calea lui. Îndeamnă deci elevii se învețe cu râvnă, ca se iasă din școală bine înarmați cu armele științei. Dar baza înălțaturii e frica lui Dumnezeu. De aceea îndeamnă elevii se fie religioși, se introducă credință în sufletele lor, ca la timpul seu să o inspire și poporului pe care vor avea să-l lumineze și conducă. Numai celce propagă credința e vrednic și a se numi slujitor al lui

